

A kőhegyi Szűzanya hazatért Budaörsre

Már csak az idősebbek emlékeznek arra, hogy szeptemberben búcsújárók keresték fel a kőhegyi kápolnát, a Szeplőtelen Fogantatás emlékét. Wandler Ferenc, a szegény sorban élő budaörsi homokbányász állította a kápolnát a vallásos budaörsi németiség segítségével. Már az 1850-es évek elején, fenn járva a vadrózsával benőtt Kőhegyen úgy érezte, úgy hallotta, hogy égi hang szól hozzá. A vadrózsa levelein a Szűzanya arcát vélte látni, és ezt hallotta: „Franz Wandler, itt állítsatok kápolnát nekem!” Felkereste a falu plébánosát, aki ekkor még lebeszélte a reménytelennek látszó kísérletről. „Franz, maga szegény ember, a családját is alig tudja eltartani, hogyan lenne elég pénze kápolna állításra?!” 1853-ban a bányában rászakadt Wandlerre a homok. Társai csak a holttestet akarták felszínre hozni, de az álomlátó élt. „Szűzanya fölém tartotta köténytét, azt kérte, hogy állítsunk kápolnát a Szeplőtelen Fogantatás – »die unbefleckte Empfängnis« – tiszteletére – mondta társainak.

Most már plébánosa is segített Wandlernek, s a csodálatosan megmenekült embert támogatták a vallásos budaörsiek is. Hozzáfogtak a kápolna építéséhez. A plébános megírta IX. Pius pápának Wandler látomását.

A kápolna 1856-ra állt, és megérkezett Rómából a kápolnába a Szentatyától kért szobor is.

A későbbi remete a szoborra nézett és így szólott: „Nem így láttam az álomban megjelent Szűzanyát!” Újabb levélváltás következett, majd 1856-ra a Szeplőtelen Fogantatás dogmája kimondása idejére újra szobor érkezett Budaörsre Rómából, melyet a későbbi remete elfogadott, ezt a Szűzanya képet látta álmában.

A kápolna felszentelése előtt Wendlert vándor képében az ördög kereste meg,

arra akarta rábeszélni, hagyja abba az építkezést, a kápolnát jó pénzért megveszi. Az imával és szenteltvízzel védekező kápolnaépítő elől a kísértő is meghátrált, de tüzes körmei nyomát otthagya Wandler pajtája ajtaján. 90 évig állt a kápolna. Franz Wandler felesége halála után a hegyre költözött, a kápolna mellé épült védett kis barlangházikóba, de nem senyvedt, hanem imádkozva gondozta a kápolnát.

A világon Budaörsön épült először kápolna a Szeplőtelen Fogantatás tiszteletére. Később itt a Kőhegyen játszották vagy 12 évig a híres passiójátékokat is. 1946-ban – a budaörsi németek elűzetése évében – a kápolnát szétrombolták a passiójátékok díszleteivel együtt. A család leszármazottainak Budaörsöt el kellett hagyniuk. Ekkor hallotta a kőhegyi Mária-szobor veszedelmét a Wendlerek távoli rokona, a Mocsán élő Kruck József pékmester, és magával vitte a szobrot, IX. Pius pápa ajándékát.

Ebben az évben, 1997-ben emlékezünk a kőhegyi remete halálának 100. esztendejéről. Budaörsön újjászületett a katolikus iskolai oktatás, a plébánián a Budaörs melletti Kamaraerdőben kápolna építését tervezik. Szentgyörgyvölgyi Zoltán plébános soraival és a városi képviselő-testület jegyzőjének

levelével kisebb küldöttség indult Mocsára. A katolikus egyházközség megbízásából Róth Antal és dr Luntz Ottokár, a német kisebbségi önkormányzat alelnöke, Feldhoffer András, és e sorok írója, mint a helyi helytörténeti múzeum igazgatója. Amikor az aggastyán, csaknem 90 éves Józsi bácsinak elmondtuk, hogy haza szeretnénk vinni a mocsai családi ház szent sarkából a kalandos sorsú szobrot, a hűséges szoborörzö kis habozás után így szólott: „Hát mit csináljak, fiaim, vigyék! A szívem fájni fog érte, de ha újra kápolnába kerül, Budaörsön a helye!” így hazatért a Szeplőtelen Fogantatás szobra. A szobrot Budaörsön örömmel fogadták. Szentgyörgyvölgyi Zoltán plébános a templomban állította ki, s a későbbi méltó helyét még keresi az egyházközség. Később talán egy kápolna főoltárának méltó díszje lehet.

Wandler Ferenc halálának századik évfordulója szinte egybeesett a kőhegyi Szeplőtelen Fogantatás szobra hazatéréseivel. A katolikus egyházközség és a német kisebbségi önkormányzat az egykori budaörsi Kálváriahegy helyreállításának ügyében fáradozik. Az Úrnappja ez évi ünnepére Németországból és a nagyvilágból hazatérő budaörsiek könnyes örömmel köszöntötték a szobrot.

A múzeum névadójának fia, Norbert Riedl – amikor a jó hírt megtelefonáltam neki – örömmel reagált: »Du bist ein toller Bursche!« azaz Remek fickó vagy. Én azt mondom »toller Bursche« a 86 éves Józsi bácsi Mocsán, aki megőrizte a szobrot, illetve mindenki, aki a Szeplőtelen Fogantatás szobra hazatérésén fáradozott. 50 éves bujdosás után a kőhegyi Mária-szobrot a szeptemberi kis búcsú idején mindenki láthatja. Istennek legyen érte hála!